

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

לפני השופט יניב הלר

תובע

ד"מ
ע"י ב"כ עוה"ד מקסים ליפקין

נגד

נתבעת

ג"ר
ע"י ב"כ עוה"ד מיכאל אניב

פסק דין

נוסח זה הוא גרסה מותרת לפרסום של פסק דין מיום 26.3.2024, תוך השמטת שמות ופרטים מזהים.

הקדמה

1. בני זוג הסכימו על "פסק זמן" בחייהם המשותפים. ציפיותיהם מאותה תקופת "פסק זמן", כך נראה בדיעבד, לא היו זהות. בשלב מסוים מגלה האישה כי הבעל מנהל מערכת יחסים עם אחרת, ומשם והלאה הגלגל כבר לא שב לאחור.

הסיפור הזה, שדומני שמזכיר את אחד מפרקי העונה השלישית של קומדיית הטלוויזיה "Friends", משמש במציאות שאליה נוגע תיק זה רקע לטרגדיה משפטית ומשפחתית.

ההליך שלפניי, שעניינו בדברים שפרסמה אחות האישה כנגד הבעל-לשעבר בקבוצת הווטסאפ המשפחתית, הוא אך ספיח של אותה טרגדיה.

רקע

2. בתחילת שנת 2020, ולא יאוחר מחודש מארס של אותה השנה, הגיעו בני הזוג הנשואים דאז, מ' והתובע, להסכמה כי במשך שנה יקחו "פסק זמן" בנישואיהם, ובתקופה זו התובע אף יעבור לגור בדירה אחרת. לאחר מפגשים עם מטפלת זוגית הם הגיעו להבנות,

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

או לפחות להבנות כלליות, או שמא נראה היה כי הגיעו להבנות, באשר לצפוי לקרות באותה תקופת "פסק זמן".

3. בזמן הראשוני לאחר ההסכמה על "פסק הזמן", ולמצער מעל פני השטח, ניהלו מ' והתובע את חייהם תוך שמירה על התא המשפחתי מול ילדיהם, תוך עריכת סעודות שבת משותפות ובילויים משותפים, וזאת אף לאחר שהתובע עזב במהלך חודש 04/2020 את היישוב שבו גרה המשפחה, ועבר לגור בעיר אחרת.

4. בהמשך הדברים, ודי מהר לאחר מכן, הפך ה"פסק זמן" לפרידה, ומה שהחל כצעד מוסכם הפך לקרב מר, אשר ניטש בין השניים, שכבר התגרשו בינתיים. בקרב הזה מעורבים בני משפחתם של התובע ומ', לרבות ארבעת ילדיהם – שלושת הבנים הבגירים, והבן הקטין.

הפרסום מושא התביעה: "אתם יודעים שאבא שלכם כבר שנים בוגד באימא שלכם"

5. ביום 18.1.2021 שלחה הנתבעת הודעת טקסט בקבוצת הווטסאפ "משפחת ב'":

"ע' חבל שאתם לא מכירים באמת הנכונה. אבא שלכם בגד באמא שלכם עם בחורה שהיתה בת כיתתי. היא הרסה לכם את המשפחה. הרי הם הכירו במרפאת שיניים. היא היתה השיננית שלו והיום היא המאהבת שלו. [א]תה מראה שאתה... אבל אתה לא מכרי באמת....

חבל שאתה ואחים ש[לך]... [לא] הייתם הילדים המלשנים כי אתם יודעים שאבא שלכם כבר שנים בוגד באמא שלכם ולא הצלתם את אמא שלכם מהבגידה ולא הלשנתם ועד עכשיו אתם משקרים. אתם נותנים לאבא שלכם להכתיב לכם את הדרך שלו. מצער שאתה כותב שהמבוגרים הם זקנים כי גם אתה תיהיה מבוגר/זקן יום אחד בלי משפחה".

6. הפרסום נמחק, כנראה על ידי הנתבעת עצמה, בשלב כלשהו, והוא מועתק מתוך צילום מסך שהגיע לידי התובע, ואותו צירף לכתב התביעה (צילום המסך מוסתר בחלקו, ועל כן סימני ההשלמה לעיל):

(צילום מסך הטלפון)

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

7. הנתבעת היא דודתו של ע', אחותה של מ', וגיסתו לשעבר של התובע.
8. **בגין הדברים שנכתבו בהודעתה של הנתבעת, ובדגש על המילים "... כי אתם יודעים שאבא שלכם כבר שנים בוגד באימא שלכם", הגיש התובע תביעה זו כנגד הנתבעת.**
9. מנוסח הודעתה של הנתבעת עולה כי היא מופנית לבן ע', ומתייחסת במישרין להודעה אחרת, שנשלחה עוד קודם לכן באותו היום על ידי ע' (נספח 9 לכתב ההגנה; להלן: "ההודעה של ע'").
10. גם הודעתו של ע' נכתבה על רקע המתחים המשפחתיים המלווים את פרידתם של התובע ומ'. בהודעתו של ע', המופנית "לכל הילדים", שיתף ע' ב"שלושה סיפורים", ובמסקנתו מהם, קריאה לילדי המשפחה "ללכת עם האמת שלהם". ההודעה רומזת שגם בתוך משפחת ב', יש "אמת" שצריך לחפש ו"מי שיחפש... ימצא אותה בסוף". מייד לאחר ששלח את ההודעה שינה ע' את שם הקבוצה מ"משפחת ב'" ל"משפחת ב' המשולמת", ועזב אותה.
11. לא הייתה זו הפעם הראשונה שבה המשבר המשפחתי של התובע מ' מגיע לקבוצת הוואטסאפ של המשפחה המורחבת מצד מ', משפחת ב'.
12. כחצי שנה קודם לכן, ביום 9.6.2020, שלח בכור בניהם של התובע ומ' באותה הקבוצה הודעה, שהייתה צילום מכתב בכתב יד שנכתב בשם שלושת הבנים הבגירים (נספח 1 לכתב ההגנה; להלן: "מכתב האחים"); לצורך הכרעה בתיק זה לא מצאתי כי יש חשיבות לקבוע האם שלושת האחים ניסחו את המכתב יחד, או שמא רק מי מהם).
13. באותו מכתב מסופר מה שמכונה בו "הסיפור האמיתי", ולפיו מ' והתובע החליטו בחודש פברואר 2020 להיפרד לשנה. ההחלטה הייתה משותפת, ובליווי מטפלת זוגית. ההורים שיתפו את הילדים בהחלטה בחודש מארס 2020, ובהמשך, ביום 17.4.2020 שכר התובע דירה בעיר אחרת.
14. כפי שנכתב במכתב האחים, המשפחה המשיכה לחוג חגים ולצאת לבילויים כמשפחה, ודבר "פסק הזמן" הוסתר ממשפחתה של מ', משפחת ב'. אלא שעל פי טענת הילדים במכתב מ' פעלה בעורמה, ובניגוד להסכם בינה לבין התובע, כבר בחודש מארס 2020 פגשה עורך דין, וביום 1.4.2020 אף חתמה לו על ייפוי כוח לשם הגשת תביעה שקרית נגד

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

התובע. עוד ממשיך המכתב ומאשים את האם מ' בריקון החשבון ובנטילת כספים והעברתם לאחרים.

15. על פי האמור במכתב האחים, מ' מספרת למשפחה סיפור שקרי ולפניו התובע והיא חיו באושר, ויום אחד היא גילתה שהתובע בגד בה והחליטה להתגרש, סיפור שידוע לילדים שאינו נכון.

התביעה

16. במסגרת התביעה עתר התובע לפיצוי בסך 100,000 ₪ בגין דברי לשון הרע, וכן לפסיקת הוצאות משפט הולמות, לרבות הוצאות עונשיות.

17. הנתבעת מנגד טענה כי שלחה את הודעתה בתום לב, מתוך חובה מוסרית כלפי ע', עצמו, ומתוך רצון להגן על אחותה, מ', המנהלת אורח חיים מוסרי ושמרני ומוכפשת כמי שהסכימה ל"נישואין פתוחים" עם התובע, ובתגובה למסרון שאותו שלח ע' קודם לכן.

18. כן טענה הנתבעת כי הדברים שנאמרו במסרון היו אמת, שהרי התובע אכן בגד במ', וניהל קשר עם אישה עוד לפני הגירושין.

19. טענות נוספות שהעלתה הנתבעת היו כי הדברים נכתבו "בעידנא דריתחא" כתגובה לדבריו המתריסים של ע', ויש לראות בהם "זוטי דברים". הנתבעת טענה גם כי מחקה מיוזמתה את הודעתה, ולאחר שהתובע הגיש נגדה תביעה זו בלא התראה או דרישת התנצלות מראש, הייתה נכונה לסיים את הפרשה בהתנצלות, ואף הציעה זאת באמצעות בא כוחה.

מסגרת משפטית ודיונית

20. בהתאם להחלטה שנקבעה בבע"מ 164/11 פלונית נ' פלוני (29.04.2012), הרי שתביעה אזרחית שבין גיסים לשעבר מקומה בבית משפט רגיל, ולא בבית משפט לענייני משפחה, ועל כן הועבר הדיון מבית המשפט לענייני משפחה לבית משפט זה.

חוק איסור לשון הרע

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

21. עניין לנו בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן גם: "החוק"). אין חולק גם כי הודעתה של הנתבעת כוללת האשמה הנופלת לגדרי הגדרת "לשון הרע" בסעיף 1 לחוק, וכן כי אלו פורסמו, כהגדרת "פרסום" בסעיף 2 לחוק.

22. כקבוע בסעיף 16 לחוק, מעת שהוכח פרסומו של לשון הרע הנטל הוא על הנתבעת, היא "המפרסם", להוכיח כי ההגנות הקבועות בחוק חלות עליה.

מהלך הדיון לפניי וסדר הבאת הראיות

23. מצד הדיון, ראוי היה להפוך גם את סדר הבאת הראיות בענייננו (בהתאם לפסיקה ברע"א 1379/14 רוטר נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ (25.08.2014)), אלא שבפועל לא כך היה. הצדדים הסכימו, מטעמים, כי ראשית ייחקר הבן ע', שזומן על ידי הנתבעת, אף שלמעשה העיד לטובתו של התובע, ואחריו העיד התובע.

לאחר מכן העידו עדים נוספים שביקשה הנתבעת לזמן: המטפלת הזוגית, בת זוגו של התובע; מ' אחותה של הנתבעת, גרושתו של התובע; וגיסו לשעבר של התובע, אחיהם של מ' והנתבעת.

העדויות והראיות המרכזיות

24. אקדים את המאוחר, ואספר לקורא, כי חרף זימונם של עדים רבים לחזק את גרסתה של הנתבעת ואת טענותיה, הדבר לא עלה בידה. ולמעשה, עדיה סיבכו במידה רבה בעדותם, זה את זה, ואותם עצמם. לא כן העדויות מטעם התובע, כפי שארחיב בסעיפים הבאים.

25. להלן אסקור את העדויות, ואת עיקרי הראיות (בשים לב לכמות החומר שהונח לפתחי, עם קשר ובלי קשר, עם צורך ובלי, אסתפק בעיקר).

עדויות של התובע

26. עדותו של התובע הייתה פשוטה, ועקבית: הכפשתו לפני ילדיו בקבוצה המשפחתית של "הצד השני" פגעה בו. התובע עמד על כך שפרידתו מ' הייתה בהסכמה, ואפילו ביוזמתה של מ'. הסכמות בעניין גמלו בין התובע למ' בחודשים 1-2/2020, אחר משבר ממושך ביחסים, והצעות של מ' עצמה שהתובע יצא מהבית. התובע פגש בעצתה של מ' במטפלת,

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

ולאחר שגיבשו את ההסכמות ביניהם יחד, הם הודיעו גם לילדים על שנה של היפרדות בין השניים. ההבנות בין התובע ומ' היו כי הפרידה היא גם לעניין קשרי זוגיות.

27. התובע מסר שתביעה משפטית ראשונה שהוגשה נגדו על ידי מ', ושעליה נודע לו רק ביום 4.6.2020, הפתיעה אותו לחלוטין (עמ' 22 שוי' 14 – עמ' 25 שוי' 11). התובע עמד על כך שהמיוחס לו בהודעתה של הנתבעת שקרי: הוא מעולם לא היה גבר בוגדני, וקשר שניהל עם בת זוגו היום, הפך לזוגיות רק אחר הפרידה ממ', בחודשים 4-5/2020. לטענתו של התובע, לא ידע כלל את המתרחש מאחורי הקלעים, ולא היה מודע לכך שמ' מתכננת תביעה נגדו, בחסות אותה שנת פסק זמן זוגי שאליה יצאו השניים בהסכמה.

28. התובע נאלץ לענות בחקירתו למטר שאלות פולשניות באשר ליחסיו עם בת זוגו היום, בלא תכלית ובלא תוחלת. ראיה של ממש לאמיתותם של דברי הלשון הרע שהוטחו בו בהודעת הנתבעת, לא הוצגה. לא לגבי בגידה אחת, ובוודאי שלא בגידה של "שנים רבות". עדותו הייתה עקבית לכל אורכה, ואמינה.

עדותו של הבן ע'

29. ע' מסר בעדותו כי בהודעתו, שקדמה להודעה מושא תביעה זו הגיב לטענות המשפחה מצד אימו, שאותה גם שמע ישירות מבני דודיו, שאביו רמאי שבגד באימו שנים (ראו למשל: עמ' 16 שוי' 4-18), וכן אישר את האמור במכתב האחים (עמ' 17 שוי' 26-30), ולפיו הייתה הסכמה בין התובע ומ', על פרידה לשנה ובמהלכה כל אחד מהשניים "רשאי לעשות מה שהוא רוצה".

30. נתתי דעתי על כי בן זה "תפס צד" במאבק בין הוריו, וגם לאחר שהבאתי זו בחשבון – עדותו של ע' הייתה אמינה, הן לגופה, הן באשר לפגיעה שחש, ושחש גם מי מאחיו, כתוצאה מהודעתה של הנתבעת, מושא תיק זה (עמ' 21 שוי' 22-27).

31. לעניין אחד, המועד שבו שמע על בת זוגו של התובע, והמועד שבו פגש בה, ניסה בא כוחה של הנתבעת להיתפס, אולם קריאה של עדותו של ע', מלמדת כי תשובות שמסר בתחילה בעניין היכרותו עם בת הזוג (עמ' 17 שוי' 31-36), הכילו כביכול סתירה פנימית בין היכרות של ע' עם בת הזוג "3-4 אחרי [התובע ומ'] נפרדו" לבין "חודש וחצי לפני מרץ". אלא שבמענה לשאלה ישירה בהמשך הדברים, כשנקודת הייחוס היא הודעת ההורים על הפרידה בחודש 03/2020, משיב ע': "אחרי מרץ 2020. 3-4 חודשים אחרי פגשתי את [בת הזוג]. בין מרץ לבין הפגישה שמעתי עליה, לא אוכל לדייק, אם בית המשפט שואל אותי

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

מתי בדיוק, אפריל מאי בערך משהו כזה, זה היה לפני שלוש שנים. בת הזוג היא לא העיקר בפרידה בין הוריי (עמ' 18 שו' 8-10). גם בעניין זה תשובתו הייתה אמינה, וקשה להניח שע' ידע על "אהובה מוסתרת" של אביו חודש וחצי לפני שאביו ואימו מסכימים על הודעה לילדיהם על פרידה.

32. לא הצלחתי להבין את התעקשות ההגנה לזמן עד זה, שלא הועיל לה במאום, בתיק הנוגע לסכסוך בין הוריו. אי נוחותו של ע' מן המעמד, אף שהשיב בהרחבה ובכנות לכל שאלה שנשאל, הייתה בולטת.

עדות המטפלת הזוגית

33. המטפלת הזוגית העידה כי היא יועצת אישית ומשפחתית, שעברה הכשרות בתחום. מחקירתה עולה שמדובר למעשה במי שהייתה בקשר רציף, אינטנסיבי וממושך עם מ', ועם התובע נפגשה רק אגב ה"טיפול" במ', ורק פעם אחת בנפרד ממ'.

34. למרות שעדה זו הובאה מטעמה של מ', וניכר היה שבעדותה היא מנסה לצבוע את התובע כמי שאחראי למשבר המשפחתי, הרי שגם בעדותה של המטפלת הזוגית יש נקודות משמעותיות לתמיכה בגרסת התובע לאירועים דווקא. כך, השיבה המטפלת הזוגית בשלילה לשאלה האם התובע צריך היה לשמור על נאמנות זוגית מעת שיצא מהבית (עמ' 35 שו' 12). ובהמשך אף הודתה, כי מ' לא אסרה על התובע לנהל קשר עם אישה אחרת בזמן אותה שנת פסק זמן (עמ' 45 שו' 12). בהקשר זה, אישרה המטפלת כי מעבר למגורים נפרדים עשוי להוביל לכך "שהמצב יצא משליטה" (עמ' 45 שו' 16-17), ועל כן כדאי שיעשו מראש הסכם למקרה שקשר הנישואין יתפרק.

35. בהערת אגב אציין כי מחקירתה של המטפלת עלה ממצא תמוה: בא כוחו של התובע הציג למטפלת דפים מתוך יומן שניהלה מ', ובו נרשמו גם הערות הקשורות לפגישות בין השתיים, לכאורה אגב הפגישות ותוך כדי ניהולן, כפי שאהבהיר להלן.

36. המטפלת נפגשה עם מ' והתובע במהלך חודש מארס 2020, עם התובע לבדו בסוף אותו חודש, ולאחר מכן שוב עם השניים יחד "בתחילת אפריל", וליתר דיוק כנראה ביום 2.4.2020. בפגישה האחרונה אף סוכם הפרטים לגבי שנת פסק זמן, לרבות דרך ההודעה לילדים (עמ' 33 שו' 27 – עמ' 34 שו' 12).

חרף זאת המטפלת לא ידעה לתת הסבר כיצד מ' מצטיידת בעורך דין, וחותמת לו ייפוי כוח כבר ביום 1.4.2020 מצד אחד, ומצד שני נפגשת עם התובע בלא לגלות זאת (עמ' 54

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

שו' 1-4). ובהמשך, אחר שידוע למטפלת שמ' מיוצגת בידי עורך דין ואף עומדת לפני פתיחה בהליך משפטי, ממשיך היומן, שלכאורה נכתב בעת השיחות של מ' איתה, ומתעד תלונות של מ' על ערעור הקשר עם התובע.

37. לעניין זה של הרישום ביומן קיימות כמה אפשרויות להסבר: אפשרות אחת היא של' מודעת לתוכניות של מ', והשתיים מסתירות את הדבר מהתובע בפגישות איתו, ואולי אף עורכות יומן פיקטיבי. המטפלת הכחישה מכול וכול "תזה" זו בחקירתה, ואיני יכול לקבוע כי המטפלת הייתה שותפה לעריכת יומן פיקטיבי; אפשרות שנייה היא שמ' הסתירה, לא רק מהתובע אלא גם מהמטפלת, ובמשך כמה פגישות רצופות, כי הליך משפטי משמעותי נגד התובע כבר "נמצא בקנה", שהרי לפי עדותה של המטפלת, מ' שיתפה אותה בעניין חשדותיה בתובע רק בחודש מאי (עמ' 35, שו' 17); אפשרות נוספת היא כי השתיים ניסו "לשחזר", תוך היעזרות ביומנה של מ', את מהלכיו של התובע בעבר. כך או כך, עניין היומן והרשום בו, לרבות לגבי תאריכים מאוחרים יחסית, נשאר בתמיהה.

אהיה זהיר בנושא, ולו מפני שהיומן לא הועמד לעיוני במלואו, ולא הוגש לתיק.

38. לגופן של טענות על נאמנות התובע, למטפלת גם לא יכולה הייתה לספק כל ראיה להודאה של התובע בענייני "בגידות עבר". המטפלת אישרה כי מ' מסרה לה שיש לה הקלטה שבה מודה התובע ב"בגידה עם עשר נשים" בעבר (עמ' 40 שו' 36), ואישרה גם שהתובע הכחיש טענה זו כשנטענה מולו (הקלטת שיחה בין המטפלת והתובע צורפה אף היא לתיק כמוצג **במ/1**). בניגוד להקלטת התובע המכחיש קשר עם נשים לפני הפירוד, הקלטה ובה הודאת התובע למ' בעניין קשר שלו עם נשים רבות לא הוגשה לבית המשפט מעולם. מדובר למעשה בראיה מכריעה לאמיתות עיקר הפרסום שההימנעות מהגשתה, באמצעות המטפלת או מ', משמשת נגד גרסת הנתבעת (ראו: יעקב קדמי **על הראיות** (חלק שלישי) 1649 (מהדורה משולבת ומעודכנת 2003)).

עדותה של בת הזוג

39. בת זוגו של התובע, העידה גם היא עדות אמינה. היכרותה עם התובע החלה מהיותה שיננית במרפאה שבה טופל התובע. החל מחודש דצמבר 2019 התובע עובר סדרת טיפולי שיניים, והיא, בת הזוג, מודעת לכך שמדובר באיש נדל"ן ושואלת אותו שאלות בתחום התמחותו. קודם לחודש 03/2020 לא היה בין השניים כל קשר רומנטי (עמ' 58 שו' 26). חקירתה של בת הזוג נעה על הגבול של הפלישה לחייה הפרטיים, לרבות קשרים רומנטיים קודמים (עמ' 60, שו' 32-33), בת הזוג מעומתת עם פשטי שיחות טלפון שלא

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

הוגשו לתיק, ועומדת על כך שהקשר שלה עם התובע לא היה קשר רומנטי. ה"ראיה" היחידה ל"קשר רומנטי" של בת הזוג קודם לחודש 03/2020, ובכך אסתפק, היא "שינוי סטאטוס" בעמוד שלה ברשת "פייסבוק", ולפיו היא "במערכת יחסים". גם לשאלה זו הגיבה בת הזוג ישירות ומסרה כי אין כל קשר בין שינוי הגדרתה בפייסבוק לבין היכרותה עם התובע. היא מסרה כי הוטרדה מגברים והחליטה לשים לכך קץ, ולכן שינתה את הגדרתה בעמוד הפייסבוק. הא ותו לא (עמ' 61 שו' 25). חרף חוסר הנוחות הבולטת בחקירתה, הכחישה בת הזוג כל טענה לקשר אינטימי עם התובע בחודש דצמבר, וגם לא בחודשים ינואר-פברואר שאחריו. בת הזוג, שתיארה את עוגמת הנפש שגרמו לה הטענות כלפיה (עמ' 64, שו' 23-27), ביקשה שלא לפרט על קשרים רומנטיים שניהלה בעבר, ואכן לא חייבתי אותה לעשות כן. לגבי התובע הבהירה מפורשות, גם לשאלתי המפורשת: "לא הייתי בקשר רומנטי עם התובע אז" (עמ' 65 שו' 16-17). אני מאמין לעדותה. לא מצאתי גם כל סתירה מהותית בינה לבין דברים שמסרה בתצהיר ביום 25.8.2020 במסגרת תיק ה"ט 55166-08-20 שניהלה נגד הגיס. בסעיף 1 לאותו תצהיר מסרה שיש לה "קשר ידידותי" עם התובע, אולם אינני בטוח, לשון המעטה, שבתיק הטרדה מאיימת המנוהל נגד הגיס, ועיקרו תלונות בגין איומים והטרדות של הגיס, עומקו של הקשר הרומנטי עם התובע הוא העיקר.

עדותה של הנתבעת

40. חקירתה של הנתבעת, אשר הסתיימה ב"בריחתה" מהאולם, לא תמכה בהגנתה, לשון המעטה. הנתבעת העידה בחקירתה הראשית שכתבה את שכתבה כדי להגן על אחותה, ומתוך כאב. בחקירתה הראשית תיארה בדמעות את תחושותיה הקשות ואת חוסר רצונה ליטול חלק בהליך (עמ' 67 שו' 32 – עמ' 68 שו' 7). חקירתה הנגדית, לעומת זאת, לימדה כי למעשה כל ידיעותיה על "בגידות" של התובע נמסרו לה מאחותה מ' (עמ' 67 שו' 26), ומעבר לכך הנתבעת לא שאלה, לא חקרה ולא ביררה דבר.

41. למעשה, כעולה מחקירתה הנגדית, הנתבעת אינה יודעת כמעט דבר גם לא על האמור בכתב ההגנה, לא על העדים שזומנו, ולא על ההליך בכללותו. על חלק מהשאלות שנשאלה בחקירתה הנגדית היא השיבה בשתיקה (עמ' 68 שו' 20; עמ' 69, שו' 24; עמ' 70 שו' 11; עמ' 73 שו' 21); ועל חלק ב"לא זוכרת" (עמ' 70 שו' 2, 4, 6, 20, 22, 27, 29, 31, 35; עמ' 71 שו' 7, 9, 16, 34, 36; עמ' 74, שו' 2, 5, 7, 19, 22, 34, 36; עמ' 75 שו' 2, 29, 30, 34; עמ' 78 שו' 10, 15; עמ' 79, שו' 31; עמ' 80 שו' 13). עדותה הסתיימה ביציאתה מאולם בית המשפט מבלי שהיא נותנת מענה לשאלה שנשאלה, בדבר הגעת חומרים מתיק המשפחה של אחותה לידיה, ובלא היתר (עמ' 80 שו' 15).

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

42. עם כל ההבנה למצבה הרפואי של הנתבעת, לרבות כאבי ראש שמהם היא סובלת ועליהם התלוננה בעדותה, אין בכך כדי לתת הסבר למה שאירע בחקירה הנגדית, ובפער בין תגובותיה בחקירה הראשית לחולשתה הפתאומית בחקירה הנגדית דקות ספורות לאחר מכן. התחושה הקשה היא כי הנתבעת אינה שולטת כלל בפרטי תיק זה, אינה בקיאה כלל במתרחש בו, ואף שדברי הלשון הרע שהיא עצמה כתבה עומדים במרכזו והיא עצמה הנתבעת בתיק, אין לה כל מעמד של ממש בניהולו, אין לה יד בכל החלטה המתקבלת במסגרתו, אין לה כל יכולת לתת הסבר כלשהו למה שבין מ' לבין התובע, וממילא לא הייתה לה כל יכולת להשיב תשובות ענייניות על מנת לאושש טענותיה. הרושם שעלה בדיון הוא שמדובר בטענות שהוכתבו לנתבעת, מבלי שאת חלקן היא מבינה לאשורן ולעומקן, עד כדי "בריחה מהאולם" בהיעדר מענה לאחרונה שבשאלות.

עדותו של הגיס

43. גיסו (לשעבר) של התובע, אחיהן של מ' והנתבעת, טען כי התובע הודה באוזניו שבגד באחותו מ' (עמ' 81 שו' 24 – עמ' 82 שו' 25). אלא ששיחה זו מייחס הגיס לתובע באירוע שהתרחש ביום 2.6.2020, והוליד את תיק ההטרדה המאיימת בינו לבין בת זוגו של התובע. באותו מועד כבר היו הליכים פתוחים בין התובע לבין מ', ותמוה למדי שבעיתוי הזה יתוודה התובע בפני מי שהוא "בצד השני", ושלא לצורך, על בגידות. אם היה שיח בין התובע והגיס, אזי הוא היה קשור לכך שגם בעת ההיא ניסה התובע למנוע מהגיס, שלא היה מודע להסכמות שבינו לבין מ', לדעת על קשר שיש לו, לתובע, עם אישה אחרת, היא בת הזוג (וראו נספח 5 לכתב ההגנה, עמ' 9 שו' 17-18, שבו התובע אומר את הדברים במילותיו שלו).

44. אני מתקשה לתת משקל משמעותי לעדות זו, שנשמעת מפיו של מי שלא רק נוגע בדבר מחמת קרבתו לאחיותיו, אלא גם יש לו סכסוך כספי ישיר וקשה מול התובע (עמ' 88 שו' 6 – עמ' 89 שו' 11).

עדותה של מ'

45. אחותה של הנתבעת וגרושתו של התובע, העידה כי כבר ביום 28.2.2020 ביקשה לעזור לתובע ש"היה כבוי" ובהמשך ביקש "לצאת לחופש" (עמ' 99 שו' 8-20). בהמשך, התובע ביקש להאריך את התקופה לשנה (עמ' 100 שו' 11-13).

46. מעדותה של מ' עלה כי היא הבקיאה בהליך זה, והיא גם זו המבקשת בפועל לזמן עדים, למשל את המטפלת הזוגית (עמ' 120 שו' 8-9), עד כדי טשטוש ובלבול בשאלה מי כאן

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

בעלת הדין האמיתית. מ' לא השיבה משך דקות ארוכות לשאלה האם היא מזהה או לא מזהה את כתב ידה בין דפי היומן שהוצגו לה, וחקירתה הסתיימה ללא כל תשובה לכאן או לכאן (עמ' 145 שוי 8-9). אזכיר כי הרישומים באותו יומן העלו תמיהות גם במהלך חקירתה של המטפלת.

47. מ' לא נתנה הסבר מניח את הדעת לשאלה, אם הגיעה להבנות כלשהן עם התובע, אף אם בעל כורחה לשיטתה, על יציאתו מהבית, ואם לא ידעה על כל קשר זוגי של התובע עד חודש מאי 2020, מדוע פנתה לעורך דין וחתמה על ייפוי כוח כבר ביום 1.4.2020, או שלמעשה הסבר כן ניתן: "התחלתי לדאוג לגבי הזכויות שלי" (עמ' 141 שוי 4). סדר הדברים, על פי עדותה של מ' עצמה הוא כזה: קודם הייתה הסכמה מצידה לאפשר לתובע לצאת ל"פסק זמן", תוך פעולה חשאית ל"הבטחת זכויות", ורק בחודש מאי 2020 הגיע הגילוי על אודות בת הזוג.

תמליל שיחה בין מ' והתובע

48. הנתבעת צירפה להגנתה (נספח 5) תמליל ארוך של שיחה בין מ' לבין התובע, שאותה הקליטה מ' בלא ידיעתו של התובע ותוך הכחשת ההקלטה והבטחה שאם יש הקלטה – מ' לא תשתמש בה (עמ' 13 שוי 6-7). בשיחה זו מוסר התובע כי הוא אינו קשור בא' דווקא, ויש לו גם נשים אחרות שהוא מבלה איתן (למשל: עמ' 13 לתמליל, שוי 13-17). אלא שגם בשיחה זו התובע מתייחס התובע – המוקלט, ולא המקליט – רק לחייו אחר "פסק הזמן", ומכחיש כל בגידה לפני ההסכמה על פסק הזמן, לרבות עם בת הזוג (עמ' 6 שוי 3-6). מהשיחה עולה גם כי היו בין התובע ומ' הבנות, להסתיר את "פסק הזמן" ממשפחתה של מ' (עמ' 9 שוי 16-20). התובע אומנם מודה שרעיון "פסק הזמן" במתכונתו, דהיינו יציאה לשנה מהבית, היה שלו (עמ' 20 שוי 20-22). הוא מודע לכך שהקשר שלו עם בת הזוג פוגע במ', ואף מוכן להתנצל על כך, אך לגופו של דבר מכחיש שגם בקשר זה יש משום בגידה, בשים לב להבנות שהיו בין השניים (עמ' 65, שוי 5-6), ושאליהן הגיעו בסופו של דבר בשיתוף עם מ' (עמ' 67, שוי 1-5).

49. מצאתי לנכון להעיר כי תמליל זה הוגש חרף הבטחתה של מ' לתובע. מדובר בשיחה שאינה שווה כוחות, ככל הנראה גם יום לפני הליך יישוב סכסוך מתנהל. בשיחה שכזו יכולה מ' לשמור על מילותיה, בעוד שהתובע, העמל לשכנעה לייתר את התביעות בין השניים ולהגיע עימו להסכמה, עשוי להיגרר במילים, ואפילו "לשנות מפני השלום".

תמליל שיחה בין מ' לאביו של התובע

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

50. עוד צירפה ההגנה (נספח ה לסיכומיה) תמליל שיחה בין מ' לבין אביו של התובע, וממנה משתמע כי התובע שוחח עם אביו על תקופת "פסק הזמן" שבינו לבין מ', שהפציר בו לקצר את "פסק הזמן" ולהיזהר מיצירת קשר עם נשים אחרות, והתובע אכן הבטיח לו לא לקשור קשרים עם נשים, או ללכת למקום "שיש ריקודים" (עמ' 28 לסיכומים שו' 17 – עמ' 29 שו' 9).

51. חרף התנגדותו של התובע, ואף שמדובר בראיה שלא גולתה במועד ואף הוגשה באיחור, אני מוצא להתייחס אליה. מכל מקום, משקלה נמוך, מפני שהשותף לשיחה, אביו של התובע כלל לא נקרא להעיד. מדובר בהקלטה של עדות מכלי שני שנערכה ביום 13.5.2020, מה שמעורר תחושה כי היא חלק מניסיון ליצור ראיות לקראת ההליכים המשפטיים, שבאותה שעה מ' כבר יזמה.

52. גם אם נקבל כעובדה שבשיחה של התובע עם אביו בן ה-88, אדם מסורתי ושמרן כעולה מן השיחה, נאמר מה שנאמר, הרי שאין בכך כדי לגבור על מה שנאמר מפורשות על ידי המטפלת, ולפיה ניתן היה להבין כי אין התחייבות בין הצדדים לנאמנות למטפלת, או לפחות כי התובע יכול היה להגיע להבנה שכך הוסכם.

הערה כללית על גבולות הדיון, בטרם דיון

53. ענייננו בדברי לשון הרע, הקשורים בדברים אינטימיים ובנושאים שבצנעה. ההגנה גם לא חסכה בצירוף תמלילים החושפים שיחות אישיות ואינטימיות.

54. בפרשה אחרת ובהקשר משיק (ע"א 323/98 שרון נ' בנימין, נו(3) 245 (2002)), חיווה בית המשפט העליון דעתו כי על בית המשפט למעט לעסוק במה שהוא אינו חייב לעסוק בו לצורך הכרעתו (שם נדונו אמירות הקשורות לקביעת "אמת היסטורית"). מנגד, בפרשה אחרת (ע"א 9406/96 קאקיש נ' ביארס, נג(3) 352 (1999)), חיווה בית המשפט העליון דעתו, כי אל לבית המשפט להימנע מקביעות, ואפילו בעניינים פרטיים, אינטימיים ורגישים, מקום שאלה נדרשות.

55. בגבול שבין שתי פסיקות אלה אנסה לפסוע.

הגנת אמת הפרסום ודחייתה

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

56. הגנת אמת הפרסום קבועה בסעיף 14 לחוק:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

אמיתות הפרסום לא הוכחה

57. לעניין טענת האמת גופה אציין כי גם לאחר דיון הוכחות ארוך, לא מצאתי כל ראיה של ממש לבגידה של התובע "שנים רבות". אשר לקשר שבין התובע וא', ואחר כל מאמצי ההוכחה והפלפול בעניין, לא הוכח שהוא הפך אינטימי לפני שהתובע ומ' הסכימו על נטילת "פסק הזמן". נאמן לקביעה לעיל באשר לגבולות הדיון, אסתפק בקביעות אלה, הנגזרת מניתוח ראיותיהם של הצדדים והתרשמותי מהן, כאמור לעיל.

אין כל "עניין ציבורי" בפרסום

58. מעבר לאמור, אף שכותרתו של סעיף 14 לחוק היא "הגנת אמת הפרסום", הרי שההגנה חלה בשני תנאים מצטברים, "שהדבר שפורסם היה אמת, והיה בפרסום עניין ציבורי".

59. בנושא זה אקצר ואקבע, חד וחלק, כי אין כל עניין ציבורי בפרסום האשמות מן התחום האינטימי על אדם, בפני ילדיו.

60. "ככל שעובדות האמת נוגעות לענייניו האינטימיים יותר של הפרט, כך מתחזקת זכותו של הפרט למנוע את פרסומם" (אורי שנהר **דיני לשון הרע** 227 (1997)). את המונח "עניין ציבורי", כשמדובר בפרסום לקבוצה מצומצמת, ראוי לפרש כך שיתייחס לתועלת שיפיק הציבור מכך שהקבוצה שאליה הופנה הפרסום, אכן תיחשף לו (שנהר, שם, 228). וגם כאן יש לומר, חד וחלק: לציבור אין כל תועלת מכך שילדים, ובהם קטין, ייחשפו, בצד בני משפחה אחרים, לפרטים אינטימיים הקשורים לאביהם. אין בכך "עניין ציבורי" בין אם נכונים הפרטים הללו, בין אם לאו.

61. הגנת אמת הפרסום לא חלה אפוא.

דחייתה של הגנת "תום לב"

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

62. הנתבעת טענה שחלק מסעיפי הגנת תום הלב חלים על ההודעה שפרסמה. אצטט את סעיפי המשנה מתוך סעיף 15 לחוק, שאליהם הפנתה:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר...

(10) הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש לשון הרע שפורסמה קודם לכן..."

63. בזיקה להוראות החוק המצוטטות טענה הנתבעת כי שלחה את הודעתה מתוך "חובה מוסרית" כלפי ע'; כי שלחה את ההודעה מתוך רצון להגן על אחותה, מ', המנהלת אורח חיים מוסרי ושמרני ומוכפשת כמי שהסכימה ל"נישואין פתוחים" עם התובע; וכי שלחה אותה בתגובה למסרון שאותו שלח ע' קודם לכן.

חזקות לעניין הגנת תום הלב

64. סעיף 16(א) לחוק קובע גם, מעבר לנטלי הוכחה, גם "חזקות משפטיות", ובהן חזקה לפרסום בתום לב:

"הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב".

חזקת תום הלב אינה חלה: הפרסום חרג מהסביר

65. מה שנאמר לעיל לגבי "עניין ציבורי" נכון גם לעניין סבירות הפרסום: פרסום הודעה בנוסח "אבא שלכם כבר שנים בוגד באימא שלכם", פרסום המופנה לילדיו של האב, בקבוצה המונה מעל 20 חברים (ככל הנראה 23 באותה העת) ובה קטינים ובני משפחה, חורג מתחום הסביר. אין מקום להכניס את ההודעה מושא התביעה בשעריו של סעיף

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

16(א), שתנאי ראשון לכניסה אליו הוא "שהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות".

66. אף אם חשה הנתבעת בדוחק כי דברי גנאי כנגד התובע משרתים "חובה מוסרית", "עניין אישי כשר" ויש בהם "להכחיש לשון הרע" (כשמה שקדם באופן מידי להודעתה של הנתבעת היא דווקא הודעתו של ע', שהייתה מינורית יחסית) – לא מצאתי כל הצדקה לפרסומה.

67. בהקשר זה גם נפסק כי פרסום שניתן היה להימנע ממנו ומהיקפו – למשל: לעשותו בדרך חלופית, של פנייה אישית ובוטה פחות למטפלת או למי מהילדים האחרים – אינו פרסום "סביר" (ראו: ת"א (ירושלים) 172/89 פלוני נ' הכתב-אלמוני, תשנ"ד(2) 397 (1992); ע"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 1643/89 דורון נ' נחושתן, תשנ"ב(1) 146 (1991)).

68. בכך נשללת החזקה הקבועה בסעיף 16(א) לחוק.

החלת החזקות לעניין חוסר תום לב

69. המשכו של סעיף 16 לחוק מחיל חזקות לקביעה שפרסום נעשה שלא בתום לב:

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

...

(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;

(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".

70. שתי החזקות המצוטטות חלות בענייננו כפי שאבהיר.

לא ננקטו צעדים סבירים לבירור האמת

71. מעדותה של הנתבעת עולה כי כל שהנתבעת יודעת, או סבורה שהיא יודעת, על היחסים בין התובע למ' מקורו בטענות מ'. הנתבעת לא נקטה לפני הפרסום כל אמצעי סביר

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

לברור, לרבות בדרך של פנייה ישירה לתובע או של שיחה אישית עם מי מהבנים הבגירים לרבות ע', ועל כן ניתן לראות בה כמי שחלה עליה חזקה הפוכה, של חוסר תום לב, בהתאם לסעיף 16(ב)(2) לחוק.

יש להחיל לגבי הפרסום חזקת כוונה לעולה ממנו, והפרסום פוגע בתובע בצורה בלתי סבירה

72. מבלי להכביר הרבה, יש מקום להחיל בענייננו גם את חזקת סעיף 16(ב)(3) לחוק: מי שכותב ביטויים קשים בתחומים שהצנעה מקומם, ומודע לעיניים השוזפות את שכתב, ובהם עיני ילדיו של מושא הביטויים, חזקה עליו שבמעשים קיים (גם) יסוד של כוונה לפגוע, ובאופן בלתי סביר עם התכליות הטמונות בסעיפי הגנת תום הלב. יהיו אשר יהיו הערכים שעליהם ביקשה הנתבעת להגן, לרבות אלה שמוצאים עיגון והגנה בחוק, לפרסום שפירסמה, במסגרת שבה פרסמה אותו, אין הצדקה.

73. בהקשר של יסוד הכוונה לפגוע, נקבעה בפסיקה חזקה נוספת, ולפיה דברי לשון הרע קשים טומניים בחובם כשלעצמם את יסוד הכוונה לפגוע: "חזקה על אדם כי 'מתכוון' הוא לאשר הוא אומר וכותב", כתב בהקשר זה כבוד השופט מ' חשין (ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, נה(5) 865, סעיף 50 (2001)). כתב והתכוון לאשר כתב.

74. כבר נקבע בפסיקה כי הוכחת אחת מהנסיבות המנויות בסעיף 16(ב) לחוק מאיינת למעשה את עילת תום הלב ומעמידה את הנתבע בחזקת חסר תום לב (ראו: פסק הדין בעניין פלוס הנ"ל; ע"א 250/69 הוצאת מודיעין בע"מ נ' חתוקה, כג(2) 135 (1969)).

75. נוכח האמור נשללת גם הגנת תום הלב.

פיצוי ללא הוכחת נזק

76. סעיף 7א(ב) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לחייב את מפרסם הלשון הרע לנפגע סכום של עד 50,000 ₪ בהצמדה למדד 9/1998, בלא הוכחת נזק. סך זה עולה היום לכדי קרוב ל-80,000 ₪. סעיף 7א(ג) לחוק מאפשר לבית המשפט במקרה של פרסום "בכוונה לפגוע" אף סך כפול.

77. בעבר ניטשה מחלוקת האם מדובר ב"סכום תקרה", או שמא ברשות בית המשפט להעריך נזק לא ממוני אף גבוה למעלה ממנו (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, סעיפים 46-

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

45 (04.08.2008). בפועל, הפסיקה היום נמנעת ככלל מלקבוע פיצוי גבוה יותר מהקבוע בסעיף 7א, מתוך הבנת ההיגיון שבהגבלת הפיצוי בלא ההוכחה (ראו: רע"א 6557/20 ערוץ 10 החדש בע"מ נ' שרת התרבות והספורט (13.03.2024)). עם זאת במקרים שבהם מוצא בית המשפט להעריך נזק כללי בסך גבוה יותר מהסכומים הנקובים בסעיף 7א, הוא נותן פסקי דין המכמתים נזק זה בסכומים ההולמים את הערכתו זו (ראו: רע"א 2855/20 פלונית נ' פלוני (06.10.2022)), וכך הערת בית המשפט שם בעניין הקושי להבחין בין "פיצוי ללא הוכחת נזק" לבין פיצוי בשל "נזק כללי" סעי' 15-16).

78. בענייננו לא מצאתי כי נכון יהיה לסטות ממתחם הבסיס של סעיף 7א(א) לחוק, הרחב דיו.

הקלות

79. סעיף 19 לחוק מונה רשימה של שיקולים לקולה, בעת פסיקת פיצוי:

"בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה:

- (1) לשון הרע לא הייתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את המקור שעליו הסתמך;
- (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;
- (3) הוא לא נתכוון לנפגע;
- (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסויגים."

80. אדגיש: המחוקק קבע כי בית המשפט "רשאי להתחשב", רשאי ולא חייב; כן עולה מן הסעיף ("גם באלה") כי אין מדובר ברשימה סגורה.

81. בענייננו:

א. סעיף 19(1) אינו חל, שהרי הנתבעת לא "נקבה את המקור" לפרסום לדבריה – מ'.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

ב. סעיף 19(2) יכול והוא חל. הנתבעת אומנם התרשלה קשות בבחינת המקור לדבריה, אך יכול בהחלט שקשריה האמיצים עם מ' אחותה הביאו אותה להשתכנע לחלוטין באמיתותם.

ג. סעיף 19(3) אינו חל במקר זה.

ד. סעיף 19(4) גם הוא לכאורה חל, הואיל ומעת הגשת התביעה הציעה הנתבעת, באמצעות בא כוחה, התנצלות חלף פיצוי כספי, ובפועל, במהלך ניהול ההליך לפניי גם שלחה התנצלות באותה קבוצת ווטסאפ. אלא שלענייננו, איני סבור שההתנצלות, ואף הצעת ההתנצלות, כנות. תחושתי והתרשמותי היא – בפרט אחר הרושם שקיבלתי מכך שהנתבעת אינה אדון של ממש לקבלת ההחלטות בהליך, המנוהל על ידי אחרים בשמה – כי התנצלות זו לא באה אלא לצורך "מזעור נזקים" וצמצום הפיצוי, ותו לא. בהקשר זה, ולאור התרשמותי מהתנהלות ההגנה, מסופקני גם אם פנייה להתנצלות ולפיצוי ראוי עובר להגשת התביעה, היה בהם כדי לשנות מן המצב.

82. עוד הבאתי בחשבון, במסגרת השיקולים הפתוחים להקלה, כי בשלב כלשהו, וכנראה מוקדם, מחקה הנתבעת את הפרסום, וכן כי בסופו של דבר, מדובר בקבוצה של 23 משתתפים בלבד, שחלקם לפחות מכירים את הרקע ומעורבים גם כך בסכסוך המשפחתי.

שיקולים בקביעת הפיצוי

83. מלבד סעיפי ההקלה המפורשים בחוק מונה הפסיקה שיקולים רבים נוספים באשר לקביעת גובה הפיצוי, בין השאר לאור שלוש התכליות של החוק (ע"א 89/04 **נודלמן נ' שרנסקי**, סע' 52-73 (04.08.2008)): התכלית התרופתית, העונשית, והחינוכית-הרתעתית.

בין השיקולים שנמנו בפרשת **נודלמן** – ומדובר בפירוט חלקי בלבד – נמנו: התנהגות המפרסם, לרבות בדרך ניהול ההליך המשפטי; עוצמת הפגיעה בשם הטוב, לרבות בהיבט האישי והלא ממוני שלו; וכן היבטים השוקלים את מידת הסטייה שבפרסום מנורמה חברתית ראויה; עוד נפסק כי יש להביא בחשבון את מצבו הכלכלי של המפרסם-הנתבע.

84. לענייננו, מצד אחד, הנתבעת עצמה לא עוררה רושם של מי שפעלה מתוך רשעות כלפי התובע, אלא יותר כמי שנגררה אחרי אווירה משפחית. היא אינה בעלת הון ונכסים, והיא אף מתמודדת עם קשיים רפואיים. הפרסום אומנם היה חמור במהותו, אולם לא הוכח כמה מבני המשפחה נחשפו עליו בפועל, שמא רק ארבעה כטענת ההגנה.

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

כך או כך, פרסום שכזה מטבעו מן הסתם הגיע לכל חברי הקבוצה ולמצער לרובם, אם לא ישירות, אזי בעקיפין. מעדותו של ע', שכבר יצא מן הקבוצה בטרם פרסמה הנתבעת את הודעתה, עלה כי דבר האמור בהודעה היה ידוע גם לו. בן נוסף, דביר, מופיע ברשימת הצופים המצומצמת שבכתב התביעה, ולגביו טענה ההגנה כי הוא שהעביר את הפרסום והמידע לתובע, כך שגם הוא נחשף לו, ובאופן ישיר.

85. מנגד, הנתבעת אינה יכולה להסתתר מאחורי הטענה כי פעלה מתמימות ולצפות לחסדי בית המשפט, תוך הותרת ניהולו של התיק בידי אחרים. תיק זה נוהל על ידי ההגנה באופן ציני, תוך ניסיון בלתי נואש ובלתי נדלה להרחיב את רוחב היריעה, ומבלי להחמיץ כל גוון צהוב שהוא, במה שהיה פגיעה נוספת על הפגיעה שכבר נפגע התובע כתוצאה מהפרסום.

86. ובאשר לפרסום עצמו, פרסום הפוגע באדם מול ילדיו, ובפרט בפרטים שהצנעה יפה להם, הוא פרסום הנוגד כל נורמה חברתית ראויה, והטומן בחובו נזק, לא רק לאותו אדם, אלא גם לילדיו ושאר בני משפחתו. התרשמתי כי הפגיעה שנפגע התובע אכן הייתה עמוקה. מישהו גם מימן את "הפסטיבל" שנערך על גבו בשמה של הנתבעת במהלך ניהולו של התיק לפני, ואותו "מישהו" יסייע, יש לקוות, לנתבעת לשאת בתוצאותיו ובהוצאותיו. לנתבעת עצמה אחריות מלאה במתן המושכות לניהול ההליך בידי אחרים.

87. לא נעלם מעיני, וההגנה טרחה אף להזכיר זאת בכתב ההגנה ולאורך כל ניהול ההליך, כי תיק לא גדול ביחס זה, הוא רק "תיק צד" ביחס לסכסוך הכספי הגדול הנדון בין התובע ומ'. אין חולק כי התובע – או שמא נכון יותר לומר "התובע ומ'", ואת זה יקבע כנראה בית המשפט לענייני משפחה ולא בית משפט זה – הוא אדם אמיד ובעל נכסים רבים.

88. למעשה, הצדדים לא חדלו מלקשר תיק זה בשאר המחלוקות ביניהם ובין קרוביהם ובהתחשבוניות הכספיות הנלוות להם – תחילה הנתבעת בהגנתה, ולאחר מכן, בעת ניהול ההוכחות, ואחר שממילא התרחבה היריעה, נגרר לכך חלקית גם התובע. מכאן נבע גם הקושי בניהולו של התיק, ובשליטה בצדדים מפני עירוב עוד ועוד נושאים, לרבות מן שאיני מינו, משל גזרו על עצמם גם "פסק זמן" מתרבות דיון, מתינות ופרופורציה.

89. איני יודע אם לפסיקתי בהליך זה יש השלכה ישירה על ההליכים שבין התובע ומ', או בין התובע לאחרים מבני המשפחה, אולם הניסיון, בעיקר מצד ההגנה, להשיג הישגים בהליכים אחרים דווקא אגב ניהולו של תיק רגיש זה, אין לו מקום, והוא בבחינת הוספת חטא על פשע. בהקשר זה, גם "מצעד העדים" שהתעקשה ההגנה לזמן לעדות – ובראשם

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

של אלה הבן ע', שההגנה התעקשה על זימונו, יהא מחירה האישי והנפשי של עדותו חסרת התוחלת אשר יהא – לא זו בלבד שלא סייע להגנה בטענותיה, אלא שהאריך את הדיון לריק והעמיק את הפגיעה בתובע.

90. בפן העונשי והחינוכי של דיני לשון הרע צריך הפיצוי לשקף גם את מורת הרוח מכך.

תוצאה והוצאות

91. בנסיבות תיק זה, בשים לב לחומרת ההאשמה כלפי התובע, האשמה שגם לא הוכחה כהאשמת אמת, ובשים לב לכיעור שבפרסום, אני מורה כי הנתבעת תפצה את התובע בתשלום של 40,000 ₪.

92. ומכאן להוצאות המשפט. בהתאם להוראות תקנות 151-153 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, בצירוף תקנה 156, ובשים לב לקביעותי לעיל באשר לאופן ניהולו של ההליך בידי ההגנה, אני מורה כי הנתבעת תשלם לתובע הוצאותיו בהליך, כולל שכר טרחת עורך דין, בסך כולל של 20,000 ₪.

המזכירות תסגור את התיק.

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ד, 15 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

יניב הלר, שופט

בית משפט השלום בחדרה

ת"א 65193-04-21 ד"מ נ' ג"ר

ניתן היום, ז' ניסן תשפ"ד, 15 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.

חתימה